

[Udenrigsministeren.]

tydelig Udvidelse, og at man kunde have fortsat med Anmærkningerne paa Finansloven, maa jeg dog maaske have Lov til at sige til det ærede Medlem, at jeg synes ikke, at det er særlig formaalstjenligt at blive ved paa den Maade.

Angaaende de økonomiske Forhold dette Lovforslag vedrørende maa jeg dernæst over for det ærede Medlem gøre opmærksom paa, at Udenrigstjenesten er nu ikke nær saa kostbar, som han gav Udtryk for. Paa det Finanslovsforslag, som vil komme, vil Budgettet være paa omkring 6 Mill. Kr. Udenrigsministeriet har i Virkeligheden aldrig kostet mere end omkring 6 Mill. Kr., det har svinget imellem 5,5 Mill. Kr. og 6,5 Mill. Kr. siden 1940. Det er rigtigt, at i 1943—44 kostede Udenrigsministeriet 8,9 Mill. Kr., men af disse 8,9 Mill. Kr. er der til Evakuering af danske Repræsentationer i Udlandet gaaet 112 000 Kr., til Erstatninger til den tyske Værnemagt 656 000 Kr., og til Bod til den tyske Værnemagt 2 Mill. Kr., det vil altsaa sige, at ca. 3 Mill. Kr. gaar fra, og saa kommer vi jo ned paa de ca. 6 Mill. Kr. For Finansaaret 1944—45, hvor vi ogsaa var oppe paa et lignende Beløb, 8,5 Mill. Kr., er der til Evakuering af danske Repræsentationer i Udlandet gaaet 413 000 Kr. og til Udbetaling af Erstatninger til den tyske Værnemagt 1 950 000 Kr., og disse Udgifter kommer jo ikke igen, i hvert Fald ikke i min Tid. Men det er jo en Udvidelse, der her er Tale om, og det ærede Medlem kan jo saa sige, at procentvis er denne Udvidelse paa 1,4 Mill. Kr. i Forhold til 6 Mill. Kr. saa meget større. Det ærede Medlem, som kender Finansloven meget, meget bedre end jeg, ved dog, at disse ca. 6 Mill. Kr. er, hvis jeg ikke husker meget fejl, vel næsten, hvad Udenrigsministeriets Budget har staaet paa i den sidste halve Snes Aar, altsaa bortset fra de nævnte ekstraordinære Udgifter, som det ærede Medlem vil indrømme mig ikke maa regnes med.

Jeg er fuldstændig enig med det ærede Medlem Hr. Himmelstrup i, at det er Personerne, der er det afgørende. Men det ærede Medlem vil ogsaa indrømme mig en Ting med det meget nøje Kendskab, han har til disse Forhold, at Udenrigsministeriet og dets Tjenestemænd efter Tilbagetrækningen i 1927 har været undergivet en ringe Behandling fra Statsmagtens Side, og at Vanskelighederne derfor tit har været meget betydelige. Jeg forstod det ærede Medlem saaledes, at han vel havde sine Indvendinger, men at vi, som vi plejer at kunne gøre

det, vil kunne tale os til Rette om Sagen og forhaabentlig faa den gennemført i indeværende Rigsdagssamling.

Der er jo ikke mange Medlemmer i dette høje Ting, som har et saa indgaaende Kendskab til hele Besættelsestiden lige fra den 8.—9. April 1940 til den 29. August 1943 som det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen, der var Minister gennem hele Perioden. Og saa meget ved vi jo alle om de Opgaver og de Spørgsmaal, som var til Behandling i Ministeriet i disse Aar, at de i ganske særlig Grad var vigtige Spørgsmaal stammende fra Udenrigsministeriet. Jeg er derfor meget taknemmelig for, at det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen, som jeg ogsaa takker for hele den Stilling, han tog til Lovforslaget, med det ganske særlige Kendskab, som han har til det, der foregik igennem denne Periode, har udtalt sig saaledes, som han har. Jeg vidste jo ogsaa, hvorledes hans Anskuelse maatte være.

Til det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen skal jeg sige, at jeg kan jo ikke tage Stilling til det Spørgsmaal, det ærede Medlem rejste, fordi han ikke nævnte noget konkret Tilfælde, men jeg er fuldkommen enig med det ærede Medlem i, at Aanden paa vore Legationer, Konsulater og Generalkonsulater over for Søens Folk skal være den, som han nævnte, og hvis det ærede Medlem kan anføre det ene eller det andet Eksempel paa Forhold, som han mener med Rette kan kritiseres, vil vi i Udenrigsministeriet naturligvis altid gerne høre derom og underkaste det den nødvendige Undersøgelse.

Jeg var ogsaa glad for det, som det ærede Medlem sagde om Embedsmændene. Hvis jeg hørte rigtigt, sagde han nogenlunde ordret, at de ikke var gaaet længere, end Situationen krævede. Ja, men hvis dette er det ærede Medlems Anskuelse, kan jeg egentlig ikke rigtig forstaa, hvad vi skulde have saa megen Diskussion til. Saa siger det ærede Medlem, at der kunde nok have været en heldigere Haand, i hvert Fald kunde der have været en klogere Udenrigsminister, og deri har det ærede Medlem jo utvivlsomt Ret. Men naar man nu mener, at Kritikken er forkert, naar man mener, man har undersøgt det saa nøje, man kan, kan det ikke være Mening — og det kan heller ikke være det ærede Medlems Mening —, at vi skal have hele vor Tjenestemandsstand for Tjenestemandsdømmestol. Det kan ganske utvivlsomt ikke være Mening, og naar det ærede Medlem spørger, hvorfor denne Sag ikke blev behandlet paa samme Maade som for andre høje Embedsmænds Vedkommende, svarer jeg: fordi der ingen Sag var, fordi